

XII.
gnat. N
Π Ρ. Τ.
γυν, sa
ut numm
πα δόκον
ntentis l
Ha
concede

4
mas : & pag. 321. Cenotaphiorum tuorum, Felix a Luca in Actis appellatur ἡγεμόνος, eum
ἡγεμόν dici hoc loco oportere vel pueri norint. Quid si autem portum Corycum, de quo
Plinius, ibi Pacatus intellexit? τὸν λεγόμενον Κόρυκον. Quid si litus, Κόρυκον αἰγιαλὸν Stra-
boni? Sed quid porro moramur? Oppidum ipsum, quod nescis, masculiei generis est,
ὁ Κόρυκος, sicuti alia in eo tractu, ὁ Ὀλύμπιος, ὁ Εὐάνθης. Quo teste, inquires? eo qui tuo ju-
dicio est, opinor, idoneus ad faciendam fidem. Strabonem dico, libro x i v. pag. 666. &
671. Stupido, N O R I S I, vel infido anagnoste uteris, qui tibi hunc Strabonis locum non
legerit: nec tu, quid dicas, ut apparet, dummodo scribas, quidquam pensi habes. Sal-
tem pro femineo genere testem proferes aliquem unum. Habebas enim Eustathium in
Dionysium, pag. 113. Sed hunc appellare nec potuisti, quod Græce non intelligas: nec si
posthac ausis, victoriam continuo ea res afferet. An tu enim illum jure existimas: nec si
αὐτὸν, qui Strabonem malit quam Eustathium sequi? Quid si pessimæ fidei hoc loco Eusta-
thius est? qui cum apud Strabonem loco citato legerit, τὰν δὲ ἢν καὶ ὁ Κόρυκος καὶ ἡ Φασίλις,
καὶ πολλὰ τῶν Παμφύλων χωρία, hæc verba ipsa allegans sic repræsentat, detractis de industria
articulis, Περὶ τὰν δὲ Γεωργίου Φητὶ, Κόρυκος καὶ Φασίλις, Παμφύλων τόποι, eo consilio ut
pagina sequente scribat impune, Strabone licet irato, πάντης τῆς Κόρυκος.

At cum temporum rationes excutis, quas Eumenius strictim obiterque attigerat, præ-
terque propositum: tum vero, ut in Chronologia palmam tibi deberi suadeas, qualem
ei in Geographicis detulisti: ibi te immitem ostendis, te immisericordem, te implacabili
odio permotum, bellum ubique internecinum Punicumque Eumenio indicere. Verba sunt
enim ea C O G N A T I tui: qui tuum sibi ingenium probe perspectum esse dicit, ne quid
fingere videatur. Cui quidem viro quo jure quasve per leges liceat adhuc palam insontibus
insultare, viri probi quærunt. Sed siccum jejunumque Diarium quibus ille posset luminibus
exornare, quibus exhilarare deliciis, nisi subministraret, quod in Eumenium vel sodales subin-
de conjiciat? Hoc illud erat, opinor, quod, si joculari cum Venusino vate libet, divina mota
anus urna olim puero cecinit, EUMENI, CULICEM FUGA, Hoc genus accensens na-
tura gignit, ut est a Plinio observatum: sed habet illud iste singulare, ut scarabæorum more,
quos unice delectant e fimo pilæ, nihil ex tuo opere selegit ad Diarium suum, præter duo
vel tria crimina, quæ Eumenio objecisti: adeo nihil præterea visum est ei ipsi dignum quod
referret. Sed faxo, Deo jurante, non modo ut ea imperite & mala fide objecta fuisse a te,
ab illo malitiose descripta, norit orbis eruditus: verum etiam ut tu cum tuis quibuscumque
fœderatis intelligas, ferum istum ingenii tui postremum omni ex capite cum recta Temporum
Doctrina pugnare, atque adeo ne teruncio quidem æstimandum: etsi te ille, ut ad tuos
scribis, emunxerit, exhausto scilicet in impensas rei typographicae stipendio, quod a Sere-
nissimo Duce tibi pendi aiunt: sed non in hos usus, non ut pessimorum voluminum in-
genti mole foruli bibliothecarum gemant. Hoccine enim est Mediceos illustrare nummos?
O spes munificentissimorum Principum sæpe delusas! o sacri pecuniam ærarii sæpenu-
mero male collocatam!

Noli tamen perturbari: efficiam enim, crede jurato, ut in Eumenio lenitatem deinceps
non desideres, nihil ut in eo indolis tuæ recognoscas. Aberunt illæ tuæ formulæ, Errat,
falso scribit, insignis error, alter error insignis, falsa opinio viri insignis: quibus formulis
Baronium subinde, Usserium, Scaligerum, Tristanum, Valesium, Panvinium conterraneum
& sodalem tuum, ne quis miretur Petavium, Ricciolum quem reformatorem Chronologiae
per jocum appellas, Valentem quoque ipsum tuum petis, pag. 62. & alibi. Nam & amicos
rides interdum: ut V. Cl. Toinardum, quem premere ais ultra nonum annum historiam
Herodiadum, cum tu ab annis fere decem & octo historiam Donatistarum promiseris: &
pag. 310. docente Toinardo te non doctiorem fieri admones, sed minus indoctum. Ubi
humanitas illa, quam DUCANGIUS & COTELERIUS, amici nostri intimi dum vi-
verent, & iidem orbis litterati lumina, in libris suis spirant: quam præ se ferunt etiam
in suis, qui nos pariter diligunt, & præcipua sunt Reipublicæ eruditorum ornamenta,
BALUZIIUS & MABILLONIUS? Hos ut sequatur Eumenius Pacatus, efficiam: & ille
quidem monenti ultro morem geret, qui neminem prior unquam lacesivit. Præstabo, in-
quam, ut quem provocasti sæpius & aspere, ne verbo quidem tenui ab eo violatus, (quod
ex insigni adversario, credo, gloriolam captares,) illum vere sui esse nominis intelligas,
vere Eumenium, vere Pacatum. Tu tamen interim para securim, ac probe exacue: qua singula
spissi tui voluminis folia recidas. Nullum enim futurum est a justa & huic simili censura
immune: etsi sine felle, sine contumelia, sine ulla atrocitate verborum, Vale.

